

Fångvårdsmannaföreningen i Finland.

På sätt redan tidigare redogjorts uti några i tidskriften intagna uppsatser, hvilka berört Finlands fångvårdsförhållanden, har under de senare åren arbetet i Finland på det penitentiära området bedrifvits med ifver och raskhet och frukten häraf har varit att landets mest betydande fångelseinrättningar, — tre tukthus, två för män och ett för kvinnor; tvenne arbetsfångelser, ett för män och ett för kvinnor; åtta länsfångelser, afsedde för kortare och lindrigare frihetsstraff och för förvaring af under ransakning stående personer; tre häradsfångelser, hvilka i en del delar af landet, derifrån kommunikationen till vederbörande länsfångelser i följd af desses aflägsenhet eller andra förhållanden vållar svårigheter, suppleta desse sistnämde fångelseinrättningar, samt slutligen en uppfostringsanstalt för minderåriga förbrytare, — numera särskildt med afseende å den yttre, men äfven beträffande den inre organisationen befinna sig i sådant skick, som till hufvudsaklig del torde få anses motsvara hvad den närvarande tiden i sådant afseende kräfver. — ; Härmed är dock ingalunda sagdt, att icke ett allvarsamt arbete, särdeles på ordnandet af administrationen inom fångelserne fortsättningsvis förefinnes liksom äfven utvecklingen på öfriga områden ställer i anspråk ett icke ringa arbete och en mångfaldig omtänksamhet hos

den öfverordnade myndighet, det är Fångvårdsstyrelsen, i hvars hand ledningen och förvaltningen af landets fångvård samt inseedet öfver fångvårdsinrättningarne befinner sig.

Dels för att i någon mån underlätta detta arbete dels och för att åstadkomma ett mera effektivt samarbete emellan de vid fångvården anstälde funktionärerne ännu det, som härintills ifrågakommit, dels och för vinnande af större enhetlighet vid de särskilda fångvårdsanstalterne har tanken väckts på bildandet af en fångvårdsmannaförening, hvilken skulle sammanföra fångvårdsmän i landet till öfverläggningar och uttalanden i fångvårdsfrågor, företrädesvis i praktiska sådana. För förverkligandet af denna tanke sammanträdde under sistlidne vår några fångvårdsmän till öfverläggning, hvarvid desse enades om ett förslag till stadgar för den tilltänkta föreningen; och hafva numera desse stadgar erhållit öfverheltig sanktion, på samma gång som tillstånd till bildandet af ifrågavarande förening meddelats.

En redogörelse öfver föreningens sammansättning, dess blifvande arbete och syftemål torde icke vara utan intresse för tidskriftens läsare.

Medlemskap i föreningen är medgifvet samtliga vid fångvårdsstyrelsen samt fängelserne och uppfostringsanstalterne i landet anstälde tjenstmän. Dessas antal uppgår för närvarande till 76, deraf sex vid Fångvårdsstyrelsen, nämligen en öfverdirektör, en sekreterare, en kamrerare, en kammarförvandt, en kanslist och en kammarskrifvare; sex à sju vid tukthusen och arbetsfängelserna, nämligen direktören, predikanten, läkaren, bokhållaren, en eller tvänne lärare eller lärarinnor samt en arbetsledare eller arbetsföreståndarinna; fyra vid länsfängelserne, direktören, predikanten, läkaren och bokhållaren; tre vid häradsfängelserna, tillsyningsmannen, predikanten och läkaren; äfvensom tre vid uppfostringsanstalten för minderåriga förbrytare, direktören, läraren och bokhållaren. — För att förekomma den alltför stora ensidighet, som vid öfverläggningen af frågor och behandlingen af ärendena i öfrigt af uteslutande fångvårdsfunktio-

närer till äfventyrs kunde uppstå eller synas föreligga, har i stadgarne intagits rätt för föreningen att till medlemmar i densamma inkalla jemväl andra personer, hos hvilka verkligt intresse för föreningens verksamhet är att påräkna. — För att emellertid icke betaga föreningens uttalanden den betydelse, dessa såsom afgifna i fångvårdens och särskildt den praktiska fångvårdens intressen äro afsedda att erhålla, komme dock antalet af sådana vid fångvården icke anställda föreningsmedlemmar sjelffallet att inskränkas; och är i stadgarne i sådant afseende äfven föreskrifvet att inkallandet af utom fångvården stående personer till medlemmar i föreningen kan ske endast på förslag af föreningens Bestyrelse äfvensom att minst två tredjedelar af närvarande medlemmar skola genom sluten omröstning förena sig om förslaget. --

Slutligen är i stadgarne medgifvet åt utländsk fångvårdsmän att deltaga i föreningens möten och öfverläggningar, ehuru sjelffallet icke i dess beslut. Att det för föreningen skall utgöra en särdeles tillfredsställelse att vid dess möten och sammankomster någon gång kunna helsa välkomne fångvårdsmän från grannländerna, der fångvårdsförhållandena icke synnerligen avvika från dem i Finland, är otvifvelaktigt och lika säkert är att desse mäns uttalanden i frågor, som icke ega uteslutande lokal betydelse, skola af föreningen högt värderas.

Föreningens systemål är, såsom ofvan redan antyddes, att sammanföra fångvårdsmän i landet till öfverläggningar och uttalanden, företrädesvis i praktiska fångvårdsfrågor. I sådant afseende sammanträder föreningen till årsmöte en gång hvarje år å ort, som vid möte nästföregående år bestämts. Oftare återkommande möten än ett hvarje år hafva icke ansetts lämplige dels i följd af de kostnader, som i och för mötena och för de enskilda mötesdeltagarene komme att uppstå dels ock för de förarbeten, som för hvarje möte äro nödige och till hvilka fångvårdstjenstemännens öfverhufvud strängt i anspråk tagna tid icke lemna tillfälle. Deremot har det för åstadkommande af större

lifaktighet och för att hålla intresset vaket hos föreningens medlemmar anses särdeles lämpligt att mötena förlades i tur å skilda orter i landet, der fängelser finnas inrättade. Härigenom vinnes äfven den fördel att föreningsmedlemmarne sättas i tillfälle att taga omedelbar kännedom om förvaltningen af de på mötesorterna befintliga fängelserne och sålunda blifva uppmärksamgjorda på oegentligheter, som genom »gammal vana» eller bristande kännedom kunnat vid en eller annan fängelseinrättning vinna insteg och fortbestå.

Vid föreningens årsmöten, som hållas under September eller Oktober månad å dag, som af föreningens Bestyrelse närmare bestämmes, behandlas frågor, som af enskilda föreningsmedlemmar anmälts till diskussion och öfverläggning; ärenden, som angå föreningen och som af Bestyrelsen blifvit den samma förelagda äfvensom utlåtanden, som af fångvårdsmyndighet i landet tilläfvats äskats af föreningen. Det har nämligen anses antagligt att föreningens utlåtande någon gång kan af myndigheterna begäras i frågor af rent praktisk natur, beträffande hvilka den öfverordnade fångvårdsmyndigheten sjelfallet icke kan bilda sig ett lika allsidigt omdöme, som en församling af till öfvervägande del praktiska fångvårdstjenstemän.

Dessutom förekomma vid årsmötet bestämmande af orten för nästa möte, val af revisorer för granskning af föreningens räkenskaper, desses utlåtande, äfvensom val af bestyrelsemedlemmar för tiden till och med nästföljande årsmöte.

Förutom till ordinarie årsmöte kan föreningen kallas till extra möte, då sådant af Bestyrelsen anses nödigt eller på årsmöte beslutits.

Föreningens angelägenheter handhafvas af en Bestyrelse, i hvilken vid årsmötet inväljas bland föreningens medlemmar en ordförande, som utöfvar den allmänna tillsynen öfver föreningens angelägenheter, en sekreterare och två ledamöter, af hvilka den, som erhållit de flesta rösterna, eger att vid förfall för ordföranden eller sekreteraren i dennes

ställe inträda. Å denna Bestyrelse ankommer att uppgöra program för föreningens möten; att förbereda dervid förekommande frågor och öfverläggningsämnen och för desamma, om så pröfvas nödigt, utse referenter; att förvalta föreningens ekonomi samt att för öfrigt i allt tillgodose föreningens syftsmål och intressen.

Dessutom tillkommer Bestyrelsen att ombesörja utgifvandet af föreningens tidskrift. — För föreningens bestånd har det nämligen ansetts såsom ett oeftergifligt vilkor att föreningen eger ett eget organ, innehållande berättelser öfver föreningens verksamhet och förhandlingar, till tjenst icke blott för de medlemmar, hvilka öfvervarat mötena och dervid deltagit i diskussioner och beslut, utan än mera för de föreningsmedlemmar, hvilka icke kunnat deltaga härvid och för hvilka mötena och de dervid fattade besluten annars vore till föga eller ingen nytta. Tidskriften, hvilken komme att utgifvas i mon af tillgångar i tvångfria hälften och åtminstone till en början i alldeles anspråkslöst omfång dels i följd af de ringa pekuniära resursser föreningen disponerar dels ock i följd af de begränsade bidrag från landets jämförelsevis fåtalige fångvårdspersonal föreningen för tidskriften kan påräkna, är derjemte afsedd att innehålla uppsatser, anmälanden och utdrag af penitentiära arbeten, utfärdade författningar och föreskrifter, berörande landets fångvård, samt notiser.

För bestridande af föreningens utgifter erlägger hvarje medlem af föreningen en årsavgift af tio mark, hvilka årsavgifter af Bestyrelsen uppbäras och förvaltas.

Stadgarne innehålla derjemte särskilda bestämmingar angående val, omröstningar och beslut inom såväl föreningen som dess bestyrelse äfvensom föreskrift derom att rösträtt ej får utöfvas genom ombud.

Föreningens första årsmöte är bestämdt att hållas i Helsingfors den 19, 20 och 21 September innevarande år. --- Det för mötet uppgjorda programmet upptager under de tre mötesdagarne besök å tukthuset i Sörnäs och länsfängelset i Helsingfors, utfärd till den i närheten af Helsingfors inrättade uppfostringsanstalten för minderåriga förbrytare, för hvilken under förlidet år i tidskriften närmare redogjorts, föredrag öfver något, landets fångvårdsförhållanden berörande ämne äfvensom diskussion angående de för mötet bestämda femton öfverläggningsämnen. De flesta af dessa äro sjelfallet af uteslutande lokalt intresse. För dem, hvilka komma att beröra allmännare synpunkter inom fångvården hoppas jag blifva i tillfälle framdeles att i denna tidskrift närmare redögöra.

Finland. Åbo i Augusti 1892.

Werner Hjelmmann.
